

olle lege

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Duben 2026, r. XXX. č. 326

„Bůh nás miloval tak, že pro nás zemřel; milujme ho tak, že pro něj budeme žít.“ (sv. Augustin)

Poznat vzkříšeného Pána v jeho slově

Připravujeme se na oslavu velikonočních svátků, svátků života a radosti, svátků světla a naděje. Svátků Boží lásky; Boha, který nás miluje a zve nás, abychom ho milovali a poznávali stále více.

Úkolem a výzvou Velikonoc je setkat se s Ježíšem, poznat ho uprostřed našeho světa, uprostřed našeho každodenního života, v okamžicích a situacích, kdy se s námi chce setkat. Naším úkolem je ho poznat, přijmout a milovat. Když ho nepoznáváme, ale jsme otevření jeho lásce, s pokorou nám posílá svého Ducha, který přichází na pomoc naší slabosti, protože, jak říká apoštol: „Když jsme slabí, tehdy je silný, neboť on je naše síla.“

Zvu vás v tomto velikonočním čase, abyste otevřeli svá srdce Boží lásce a svobodně prožívali dar být Božími dětmi. Zvu vás, abyste ho nadále poznávali a rozpoznávali nejen při lámání chleba, ale také v každodenních okamžicích, a především v potřebných, což je *Evangelium* pro každého z nás, jak nám říkají papežové František a Lev.

Zvu vás, abyste pokračovali ve čtení Božího slova, Bible, a činili tak každý den. Bible je pro nás, a zejména nyní v tomto velikonočním čase, lékem pro naše srdce. Čtení Bible nám přináší Ježíšův pokoj, mění naše nitro, činí nás více Božími, dává nám pokoj, který nám nikdo nemůže vzít, a především nám pomáhá poznat a mít blíže vzkříšeného Boha, milosrdného Otce, který nás miluje a vždy nás uzdravuje.

Požehnáné velikonoční svátky s Božím slovem v srdci!

P. Juan, OSA

S Marií

Maria není pouze matkou, která vychovává a uděluje dobré rady. Můžeme se na ni dívat také jako na svou starší sestru, která svým životem konkrétně ukazuje, jak by měl vypadat křesťanský život. Na Karmelu jsme ji od počátku poznávali jako sestru vtělující ideál Slova, a tím zároveň stimulující k následování – právě svým bytím. Maria je nejdokonalejším vzorem pro každého křesťana. Svátá Terezie z Lisieux si několik dní před svou smrtí postěžovala: „Kdyby nám kněží raději ukázali její praktické ctnosti! Je jistě dobré mluvit o jejich přednostech, ale především je nutné, abychom ji mohli napodobovat. Ona má raději napodobování. A její život byl tak prostý.“

Žít s Marií znamená pokoušet se jednat tak, jak jednala nebo jak by jednala ona, kdyby se ocitla v naší situaci. Bereme si Marii za vzor a normu a snažíme se jednat tak, aby mezi ní a námi nevznikla žádná disharmonie. Ona je tou první, která žila důsledně v duchu blahoslavenství. Jako naše starší sestra nám připravila cestu a ukázala nám, jaký životní způsob je třeba si zvolit, patřímeli do křesťanské rodiny. Svátý Maxmilián Kolbe napsal: „Nikdy neříkejme, že nemůžeme, protože neposkvrněná je tu přesně proto, aby každý z nás mohl. Cítíme-li povolání k životu modlitby, můžeme si ušetřit dost času, učíme-li se modlit podle Mariina příkladu. Těch několik zaznamenaných slov její modlitby znamená celou její školu. „Ať se mi stane podle tvého slova,“ odpovídá Maria při zvěstování a ukazuje tím, že je Bohu zcela k dispozici. Prvotním smyslem každé modlitby, rozjímání nebo kontemplace je rostoucí otevřenost a dovolení, aby byly naše tělo i duše Mariiny: otevřená nádoba obsahující Boží život.

(Wilfrid Stinissen: Maria v Bibli)

Marie Hradecká

Zajímavost

Proč se během Svatého týdne zakrývají sochy a obrazy?

„Myšlenkou je, aby křesťana při jeho procesu obrácení nic nerozptylovalo. Tak bude moci hlouběji objevovat Boží lásku skrze jeho Syna Ježíše Krista a ve svatých příklad, který má následovat. Ve skutečnosti se během odpolední bohoslužby na Velký pátek postupně odhaluje obraz ukřižovaného Krista, až je zcela viditelný.“

XXVIII. Augustiniánský týden 2026

20. 4.-26. 4. 2026 – Klášter sv. Tomáše. Praha 1

„Pokoj vám“

20. dubna. *Začátek augustiniánského týdne.*

18:00. **Mgr. Jiří Tourek, Ph.D.:** „Augustiniánské kostely v ČR“

21. dubna.

18:00. **PhDr. William Faix, OSA:** „P. Robert Prevost, OSA: Papež Lev XIV.“

22. dubna.

18:00. *Seminář: „Spiritualita Papeže Lva XIV.“*

23. dubna.

18:00. *Přednáška: Mgr. Roman Cardal, Ph.D. "Člověk - poutník do věčnosti"*

24. dubna. *Obrácení sv. Augustina*

18:00 *Mše sv. s doprovodem Svatotomášského sboru*

Světlo Kristovo

Kostel ponořený do prázdnoty a tmy. Snad takto by se daly popsat poslední okamžiky před propuknutím velké slavnosti, velikonoční vigilie, kdy se celá křesťanská komunita sejde venku před kostelem. Právě tam za chvíli vzplane oheň, symbol Kristova vítězství nad temnotou hříchu a smrti, od kterého se pak zapálí velikonoční paškál, výmluvný obraz Ježíše jako světla světa. Oheň spaluje staré – bolest a utrpení, zoufalství a smrt – a dává světlo víry a naděje. Překonává propast Bílé soboty a daruje paprsek nového života.

Tmavý kostel postupně vyplňuje mohutný proud světla: každý vnáší dovnitř svou malou svíčku zapálenou od velikonočního paškálu. Velikonoční liturgie je bohatá na mocnou symboliku: i toto gesto značí, že každý křesťan nese v duši Boží světlo, které ho vede od smrti k věčné blaženosti. Kdo se setká s Kristem a na kom spočine jeho Duch, jako svíce začíná v srdci hořet: „Copak nám nehořelo srdce, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (Lk 24,32) mluví o podobné zkušenosti učedníci po setkání se Zmrtvýchvstalým. Tak je to i s každým křesťanem – Duch svatý naplňuje duši světlem a jásotem, a tak jako plamen hoří a šíří kolem sebe nádherné světlo evangelia.

Jak známo, jen ten, kdo doopravdy hoří, může také zapalovat srdce jiných. Platí to o různých oblastech lidského života: kdo jednou zažil inspirativního učitele zapáleného pro svůj obor, určitě pochopí, o čem je řeč. Jenže v křesťanské víře jde ještě o něco jiného – přinášení evangelijní zvěsti se může doopravdy odehrávat jen tehdy, když je slovo zajedno s životem, tedy když ten, kdo zvěstuje, doopravdy a hluboce věří v to, co je předmětem jeho zvěsti. Takový člověk pak ve skutečnosti nepřináší slovo, ale Slovo: nejde tu o pouhé vyprávění nebo poučování, ale o mystické zpřítomnění Ježíše, Božího Slova, který ve svatém Duchu hovoří, jedná a působí v člověku samém. Vzpomeňme si na příklady svatých, ale i na žité svědectví „obyčejných“ křesťanů kolem nás: je pravdivé a přesvědčivé úměrně tomu, nakolik dotyčný – s Boží pomocí – dostává tomuto nadlidskému úkolu. Kéž ti, kdo volají po stále nových strategiích evangelizace, nikdy nezapomínají na tuto jednoduchou prastarou pravdu, stejně jako na to, že bez opravdové lásky a světla v srdci – světla Kristova – je každé slovo řečeno s apoštolem Pavlem „dunící kov a zvučící zvon“ (1Kor 13,1).

Je tady ale ještě jeden důležitý ohled, na který není radno zapomínat. Kdo začne takto v srdci hořet – a toto světlo není nic jiného než účast duše na láskyplném životě Boží Trojice – může narážet jak na přízeň a otevřenost, tak i na tvrdost, výsměch, odmítnutí, závist nebo dokonce nenávisť. V tomto smyslu přicházejí na mysl Pánovy rady pro učedníky, které posílal na cesty: „A když přijдете do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte tam nemocné a vyřídte jim: ‚Přiblížilo se k vám království Boží.‘ Když však přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: ‚Vytrásáme u vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vězte: Přiblížilo se království Boží.‘ Pravím vám, že Sodomě bude v onen den lehčeji než tomu městu.“ (Lk 10,8–12) Přinášet do světa Krista znamená v určitém smyslu sdílet jeho „kalich“ a brát na sebe to, s čím by se mohl setkat on sám, kdyby najednou přišel mezi nás. V dobrém i ve zlém.

Tmavý kostel plný svíček se najednou rozzáří: sláva na výsostech Bohu! Kristus vstal z mrtvých a skrze Ducha svatého přebývá v tom, kdo mu svěřil srdce. „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) Toto sjednocení je pravým posláním a identitou křesťana.

Kateřina Tourková

Tři artefakty v pokladnicích církve, které s velkou pravděpodobností svědčí o rozsahu utrpení, které prožil Ježíš z Nazaretu, a které také potvrzují jeho vzkříšení.

Církev má ve svých sbírkách tři nesmírně zajímavé a bezprecedentní relikvie spojené s Ježíšovým pohřbem – Turínské plátno, Sudarium z Ovieda a Roušku z Manoppella, které se často porovnávají, protože by mohly představovat různé textilie zmíněné v Janově evangeliu (Jan 20,6–7). Každá má ale úplně jiný charakter.

Turínské plátno patří mezi nejznámější a zároveň nejdiskutovanější náboženské artefakty na světě. Jedná se o lněné plátno, na němž je patrný obraz muže, který nese známky ukřižování. Tento lněný kus látky je podle tradice považován za pohřební plátno, do kterého bylo po ukřižování zabaleno tělo Ježíše Krista. Pro mnoho věřících jde o pohřební rubáš Ježíše Krista, zatímco věda se snaží jeho původ a vznik vysvětlit racionálními metodami.

Plátno měří přibližně 4,4 metru na délku a 1,1 metru na šířku. Na jeho povrchu je patrný otisk postavy muže se zraněními odpovídajícími popisu týráni, bičování a ukřižování – včetně ran na zápěstích, nohou a boku.

První doložené zmínky o plátně pocházejí z Francie kolem roku 1350. Bylo vystavováno v kostele v Lirey. V roce 1532 plátno bylo poškozeno požárem v kapli v Chambéry, což zanechalo na látce dodnes viditelné stopy. V roce 1578 bylo plátno převezeno do města Turín, kde je uchováváno dodnes v katedrále sv. Jana Křtitele.

Pro věřící má plátno hluboký symbolický význam. Představuje fyzické utrpení Ježíše Krista a připomíná jeho oběť za lidstvo. Není oficiálně prohlášeno katolickou církví za pravou relikvii, ale je uznáváno jako významný předmět uctívání.

Plátno slouží také jako prostředek meditace a rozjímání o velikonočních událostech. Jeho obraz pomáhá věřícím lépe si představit Kristovo utrpení a posiluje jejich víru.

Turínské plátno ovlivnilo nejen náboženství, ale i umění, vědu a kulturu. Inspirovalo malíře, spisovatele i filmaře a stalo se symbolem spojení víry a vědeckého bádání. Zároveň představuje příklad toho, jak může jeden artefakt vyvolávat rozdílné interpretace – od hluboké víry až po skeptický přístup.

Turínské plátno zůstává dodnes tajemstvím. Jeho význam spočívá především v tom, že spojuje lidi napříč kulturami a názory. Pro jedny je důkazem víry, pro druhé výzvou k vědeckému zkoumání. Právě tato kombinace dělá z Turínského plátna jedinečný fenomén světových dějin.

Sudarium z Ovieda (španělsky *Sudario de Oviedo*) je další z nejzajímavějších křesťanských relikvií spojovaných s utrpením Ježíše Krista. Uchovává se v katedrále San Salvador.

Sudarium je lněný šátek, o kterém se traduje, že byl použit k zakrytí hlavy Ježíše Krista po jeho smrti. Podle tradice byl šátek použit po ukřižování v Jeruzalémě. V 7. století – kvůli perským vpádům – byl přenesen ze Svaté země přes severní Afriku do Španělska. Během muslimské expanze v 8.–9. století byl ukryt na severu Pyrenejského poloostrova. V roce 812 byla relikvie slavnostně uložena v katedrále v Oviedu, kde se nachází dodnes.

Na rozdíl od slavnějšího Turínského plátna nejde o pohřební rubáš celého těla, ale o menší kus látky (cca 84 × 53 cm), který neobsahuje obraz tváře, ale je pokryt krevními a tekutinovými skvrnami. Byl pravděpodobně přiložen na hlavu zemřelého. Krev odpovídá skupině AB (stejně jako u

Turínského plátna), vzory skvrn odpovídají člověku, který zemřel po těžkém mučení. Analýza naznačuje, že šátek byl použit před uložením těla do hrobu.

Někteří badatelé tvrdí, že skvrny na sudariu odpovídají poraněním viditelným na Turínském plátně, což by mohlo naznačovat, že oba předměty byly použity na stejném člověku.

Dále máme Roušku z Manoppella, která je také často nazývána *Volto Santo*. Je jedním z nejzajímavějších a nejzáhadnějších křesťanských artefaktů. Je spojována s tradicí pravé podoby tváře Ježíše Krista. Zobrazuje tvář muže s vousy a dlouhými vlasy.

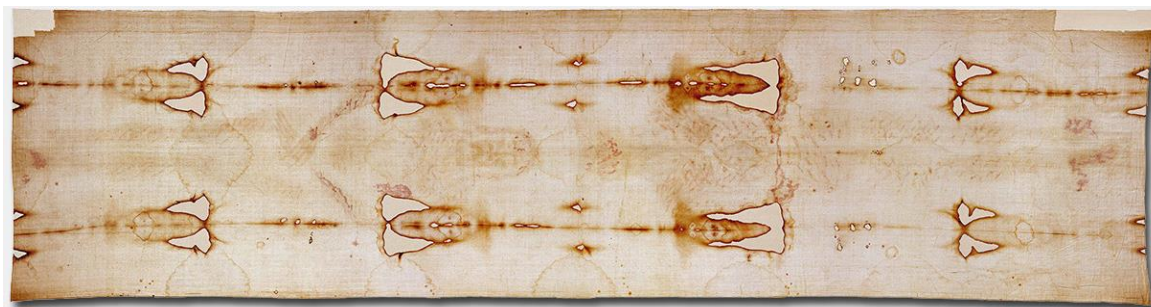
Rouška je uchovávána v malém kapucínském klášteře ve městě Manoppello v Itálii. Podle tradice se rouška objevila kolem roku 1506, kdy ji měl neznámý poutník předat místnímu lékaři. Od roku 1638 je vystavena v kostele Sváté Tváře (Santuario del Volto Santo). Někteří věří, že může být totožná s legendární „Veroničinou rouškou“ – látkou, kterou podle tradice podala Veronika Ježíšovi na cestě na Golgotu.

Jde o velmi jemnou průsvitnou látku z mořského hedvábí (byssusu), na níž je vidět obraz tváře muže, který je tradičně ztotožňován s Ježíšem Kristem. Zajímavostí je, že obraz je viditelný z obou stran, nemá zjevné stopy malby, a mění vzhled podle světla. Na roušce nebyly jednoznačně potvrzeny pigmenty, protože na materiál (byssus) je extrémně obtížné malovat. Obraz neodpovídá žádným běžným malířským technikám a podle mnoha studií se jedná o obraz, který nemohl být namalován lidskou rukou.

Když se porovnává Rouška z Manoppella s Turínským plátnem, nachází se jasné podobnosti v proporcích tváře. Na rozdíl od Turínského plátna ukazuje „živou“ tvář (otevřené oči a ústa, která začínají mluvit).

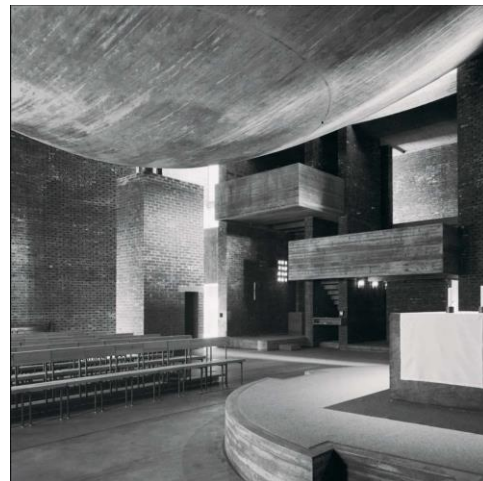
Ano — existuje zajímavá (a mezi badateli hodně diskutovaná) hypotéza, že Sudarium z Ovieda, Turínské plátno a Rouška z Manoppella spolu souvisejí a mohly být použity na stejné osobě – podle tradice na Ježíši po ukřižování.

P. Jan Biernat, OSA. Farář

6. Sakrální architektura současnosti Katolický kostel S. Hallvarda v Oslu

Uvnitř tohoto nevelkého kostela se člověk ocitne v nečekaně tmavém prostředí. Jako kdyby se norští katolíci setkávali v hluboké jeskyni. Kruhový interiér nenabízí tradiční podobu kostela. V cihlových zdech zde nejsou žádná okna a denní světlo dovnitř vstupuje jen z několika otvorů a velmi střídmě. To, že k lidem uvnitř viditelně *proniká* – prostupuje několika vrstvami zdí – jako by přicházelo z daleka, mu dodává vzácnost a téměř nadpozemskost. Je to navíc jen několik svazků paprsků, jež spoře ozáří část lavic a stropu. Celý zbytek se musí spokojit s tmou, do níž světlo opravdu sotva zabloudí. Když si oči po delší chvíli zvyknou, může se člověk začít pohybovat a všimnout si, že navzdory bezozdobným cihlovým stěnám a částem z pohledového betonu se jedná skutečně o sakrální místo. Mezi řadami sedadel

vede prostředkem ulička k velkému, na několika stupních vyvýšenému kamennému oltáři, nachází se zde varhaní empóra a další propriety neklamně svědčící, že se člověk ocitl v kostele.

Světlo, jehož si na takovém místě nelze kvůli jeho vzácnosti nevšimnout, osvětluje též syrový betonový strop, který je – částečně v návaznosti na Le Corbusierovu poutní kapli v Ronchamp, o níž jsem již psal – klenutý nikoli tradičně nahoru, ale naopak dolů, směrem k lidem, jako by obří betonový balvan zavalil kostel a vypouklou stranou téměř tlačil lidem na hlavu. Je to velmi silné gesto, tam kde by se v tradičním kostele klenba vzanosně zvedala nahoru – doslova se „klenula“, se naopak uprostřed tmy strop tlačí směrem na nás, na lidi. Ticho a klid tohoto zkamenělého gesta zůstávají trvale přítomné nade všemi, kdo se po kostele pohybují. Skutečně nutí k reflexi našeho lidského místa zde na zemi pod tíhou faktu viditelného, blízkého, a přece nedostupného šedého betonového nebe, aniž by zde navíc bylo možné zahlédnout „světlo dne“, nemluvě o slunci či mracích.

Zbloudilé paprsky dovolí vnímavějšímu pozorovateli, aby si všiml též cihlových zdí, které teplou barvou a známými tvary dodávají celkové atmosféře část vstřícnosti. Je pak také možné zahlédnout vstup do postranní kaple, kde se nachází svatostánek, a jinde zase intimnější, a ještě tmavší výklenky, kde je možné se schovat v naprosté tmě a doslova hmatatelně tak zažít okamžik počátku (arché) světa a světla, kdy se oddělovalo světlo od tmy.

Mohutné masy hmoty, které obklopují tento vnitřní kruhový svět, umožňují vnímat ho jako místo chráněné, zajištěné proti vnější realitě venku, zároveň pomocí promyšleně vstupujícího světla propojené spíše s transcendentální představou jiné skutečnosti, než věcným běžným světem „tam venku“, v ulicích Osla.

Kostel lze samozřejmě plně rozsvítit. Na stěnách se nachází čtvercová tělesa světél. Reflektory dovolují, když je potřeba, prozářit a přeměnit tak atmosféru primordiální jeskyně v moderní sakrální místo. Jeho neobvyklost přinejmenším částečně vysvětluje skutečnost, že byl vysvěcen roku 1966, uprostřed nadějeplných a otevřených šedesátých let, kdy evidentně i norská katolická církev dokázala s formou svého kostela experimentovat. Architekti Lund & Slaatto ho postavili i s klášterem, který ho obklopuje. Až do léta 2008 zde žili františkáni. Nyní se klášterní část přetvořila na byty pro místní kněží. Místnosti kláštera spolu se sakristií, zádveřím a dalšími prostory kruhový kostel plně obklopují a tvoří vnější čtverec, který celek vymezuje. Jde o velmi zajímavou stavbu: uvnitř je kruhová, ovšem venku se ukazuje jako čtvercová (s běžnými okny a balkony mnišských cel). Prostor mezi vnějším čtvercem a vnitřním kruhem vyplňují pokoje a místnosti

kláštera. Srdce a jádro celku pak tvoří vnitřní kruhový kostel. Tma, která ho naplňuje, i světlo, které do něj sotva vstupuje, dodnes silně promlouvají o možnostech sakrální architektury v duchovní zkušenosti světa.

Jiří Tourek

Víš, že?...

* 3. 4. na Velký pátek od 16:45 bude v kostele sv. Josefa **postní koncert Svatotomášského sboru a kvarteta Apollon** – na programu je mimo jiné slavná skladba Josepha Haydna **Sedm posledních slov Vykupitelových na kříži**

* V neděli 12. 4., na **neděli Božího milosrdenství**, se bude konat i mše sv. v 15 hodin s litaní a pobožností k Božimu Milosrdenství.

* Každé pondělí od 18:30 se koná příprava pro **katechumeny** a zájemce o křesťanský život.

* Každé úterý od 19:30 je setkání – **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.

* Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.

* **Pout' do sv. Dobrotivé** 16. 5. 2026

* **Farní slavnosti** a oslava 90. narozenin P. Williama v neděli 10. 5. 2026

* Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

* **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.

* **Úklid kostela** probíhá vždy ve středu dopoledne. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!

* Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Tradiční jarní výlet

Zveme všechny zájemce o tradiční jarní výlet, tentokrát budeme přecházet Brdskou vrchovinu. Nejprve půjdeme po části naučné stezky Mníšek pod Brdy, na níž se seznámíme se školákem Kájou Maříkem, významnými stavbami Mníšku, florou, faunou a geologií okolí. Prohlédneme si krásný barokní poutní areál Skalku s kostelem sv. Máří Magdaleny, poustevnou, klášterem a křížovou cestou. Od zelené turistické stezky se oddělíme na neznáčenou polní cestu k vyhlídce Babka (506 m n.m.), napojíme se na modrou turistickou stezku, od níž se opět oddělíme na neznáčenou cestu k Pišťáku (dvě řady valů hradiště pozdní doby bronzové, 460 m n.m.). Odtud sejdeme ke žluté turistické stezce a zároveň k Fabiánově NS Řevnice, která nás seznámí s historií, zajímavostmi a jedinečnými přírodními úkazy v okolí Řevnic. Výlet se koná v sobotu dne 11. dubna 2026. Sraz je v 8:50 h na zastávce autobusu č. 320 na autobusovém nádraží Praha-Smíchov (autobus odjíždí v 9:00 h). Zpět pojedeme z vlakového nádraží v Řevnicích v 15:33 h (nebo v 16:03 h). Cesta je dlouhá asi 10 km, svačinu a pití s sebou. Případné další informace na telefonu 724 924 025.

Dobrou chuť

Farářské řízky

Abych pravdu řekla, nejdřív mne zaujal ten název. Tak jsem si prohlédla video a hned jsem to vyzkoušela. Stojí to za to, proto se s Vámi o tento recept ráda podělím.

Budeme potřebovat: 1 kg vepřové kýty nakrájené na plátky (z krkovice je to velmi mastné, dobré je to i z kotlet), 2 velké cibule nakrájené na kolečka, 30 dkg Eidamu nastrouhaného nahrubo, půl litru smetany na vaření (12%), trochu změkklého másla na vymazání zapékačské misky (používám porcelánovou velkou 20x30 cm), trochu hořčice, sůl a pepř.

Misku vymažeme máslem. Plátky masa posolíme a opepříme, z jedné strany poprášíme hladkou moukou.

Tou stranou vyskládáme plátky do zapékačské misky. Pomažeme je trochou hořčice. Narovnáme na ně nakrájenou cibuli a rovnoměrně posypeme nastrouhaným sýrem a zalijeme smetanou.

Pečeme zhruba 45 až 50 minut v troubě, kterou jsme předem vyhřáli na 175-180°.

Jako příloha mohou být brambory nebo bramborová kaše.

Přeji Vám krásné a klidné prožití Velikonoc.

Dobrou chuť

Hanka

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2026

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba/pobožnost (mše sv., křížová cesta...)
29. 3. 2026	KVĚTNÁ NEDĚLE	11:00 15:00	česká – anglická – španělská mše sv. (Začátek u sv. Mikuláše) křížová cesta (Petřín)
2. 4. 2026	ZELENÝ ČTVRTEK	17:00 18:30 19:00 21:00	večerní mše na památku Večeře Páně večerní mše na památku Večeře Páně (<i>anglicky</i>) večerní mše na památku Večeře Páně (<i>španělsky</i>) společná adorace
3. 4. 2026	VELKÝ PÁTEK	08:00 15:00 17:00 18:00	ranní chvály obřady Velkého pátku obřady Velkého pátku (<i>španělsky</i>) obřady Velkého pátku (<i>anglicky</i>)
4. 4. 2026	BÍLÁ SOBOTA (kromě bohoslužeb velikonoční vigilie)	09:30 10:00 - 12:00	ranní chvály zповěď (<i>česky – anglicky – španělsky</i>)
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20:00	Velikonoční vigilie a Vzkříšení (<i>česky – anglicky – španělsky</i>)
5. 4. 2026	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	09:30 11:00 12:30 14:00	česká mše sv. anglická mše sv. španělská mše sv. filipínská mše sv.
6. 4. 2026	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	09:30	česká mše sv.

Modlitba za svobodu

Svoboda je to, co si pro mě přeješ, Bože. Je to Tvůj dar, požadavek i výzva, podmínka následování Tebe. Bez svobody nemohu volit dobro a naslouchat hlasu svého svědomí, nemohu jasně rozlišovat Tvou vůli. Bez svobody mám svázané ruce a nohy a jsem jen otrokem žádostivosti – své vlastní a jiných lidí.

At' vidím, Pane, at' dobře vidím, kde je dobro a kde zlo, kde je pravda a kde lež. At' vidím Tvou cestu připravenou pro mě.

A at' vždy slyším Tvůj hlas – ozývá se ozvěnou v mém vlastním nitru. Je to hlas lásky.

Věřím Ti a důvěřuji, že mě vedeš. Hledám, naslouchám, toužím. Žízním po Tobě! A vím, že také Ty toužíš po mé lásce.
Amen.

**Komunita augustiniánů Vám přeje požehnané prožití
Svatého týdne a zvláště Velikonočního tridua.**

Požehnané Velikonoce!

© Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2026

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.farnostsvatehotomase.cz www.augustiniani.cz.

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky.